

קלב א מיי פכיג מהל
מלוה ולוה ה' ה
סנג עשין עג טושיע ח"מ
סי לג טערי ו וסי קג
טערי א ב
קלב ב מיי שס פייט ה'י
א סנג לאחין קלב
טושיע ייד סרי קטע טערי
א:
קלב ג מיי שס סנג שס
טושיע שס טערי ד:
קלב ד מיי שס:
קלו ה מיי שס ה'י ה
וסנג שס טושיע
שס טערי ו:
קלו ו מיי שס ה'י ד
טושיע שס טערי א:
קלב ז מיי שס טושיע
שס טערי ב:
קלב ח ט מיי שס
טושיע שס טערי
ג:
קבו י מיי שס פיי ה'י א
ועיין בהשגות ובמ"מ
סנג שס טושיע ייד סרי
קסב טערי ג:

יזוף מלקוט חבירה. אי לאו משום דמנאי למיזף אע"ג דמנאי למזבן אין חשבו שער לפסוק עליו: **אין לזין על שער שבשוק.** ומסקנה לזון לפי ה"ג דאיידי סאה בסאה [ב] מיירי גיש לו מעות ללוה דמנאי זבין בשוקא או יש לו מעט כדרכי יתכן בסוף פירקא (דף עה.) יש לו סאה לזו עליה כמה כורים וק"ק למת לי שער רק שימלא פירות לקנות אפילו ציורק ואית דגרסינן אין לזין על פירות שבשוק:

מורה בשטר שטר מודה שטר חוב שהוציא עליו שטר אמת הוא אין המלוה צריך לחזר אחר העדים החמומין בו ולהעיד על חתימתו ולקיימו. וה"ג הרי מודה שמכרו לו באחריות ואם השטר בטל לענין המכירה מפני שטר מתנה שקדמו לא בטיל לענין אחריות: **לא ניסן ליכסב.** מאחר שנתנו כבר צמתנה ועל כרחו כתבו ליה זה: **לאה שמעפא.** דרבה: **נימא לא ניסן ליכסב.** אלא שמע מינה לא בטיל שטר משום האי טעמא: **לשצה קרקעות יוצא.** רישא דדידה אין מוציאין לאכילת פירות ולשצה קרקעות מנכסים משועבדים מפני תקון העולם וקא מפרש לשצה קרקעות כילד: **וקרי היא יוצאה מתחם ידו.** של לוקח שהנגזל מוציאה צדין: **כשהוא גובה:** כשהלוקח גובה מעות מן הגולן: **מנכסים משועבדים.** טורף לקוחות שלקחו אחריו מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם לתקוח: **ושצה מנכסים בני חורין.** ולא ממשועבדים מפני תקון העולם דאין הלוקחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה כגון אחריות השצה והפירות. דבשלמא בקרן מהרין להניח מקום לגבות ממנו ואי לא מהרו אפסידו אנפשייהו: **נימא לא ניסן.** שטר מכירה זה ליכתב שהרי גזולה היתה ונטל השטר והאחריות שבו ואמאי גובה קרן מנכסים משועבדים: **אי למ"ד.** צ"ק [דף טו:]: **נימא ליה דלא ליקרייה גולנא.** אדם שמכר שדה גזולה לחצירו מחזר על הבעלים הראשונים ולוקחה מהם להעמיד ביד הלוקח כי היכי דלא ליקרייה גולנא: **מפיים ליה למרה.** לוקחה מן הבעלים הראשונים: **הכא אכרויה קמכרה ליה.** שהקנה לבנו קטן להצריח מזה: **טעריה מקיים ליה.** בתמיה. אין דעתו להחזיקה בידו הלכך לא ניתן ליכתב הוא: **ברתני' היה הוא חסילה לקולריס.** יש לו גדיש ועדיין לא יצא השער: **פוסק עמו.** בלחיה שער שירצה למת לו מאלו גדיש דכיון דיש לו אין כאן צריח דמעכשיו הוא קניו לו ואע"פ שלא משך דכי אין לו נמי צדק צריח מדרבנן הוא וכי יש לו לא גזר: **על פעיט של ענבים.** כלי גדול שזוברים בו את הענבים לפני דריכה והם מתחממין ומתבשלים להוציא יינם יפה יפה. ושל זימס קרוי מעטין: **ועל הפיט של יוצר.** פוסק עם היוצר על הקדירות בלחיו שער שירצה ואע"פ שלא יצא השער אם הכניס פטר ועשאו צינים שקורין מעונט"ש ועושה מהם קדירות: **ועל הפיט.** פוסק עמו משיקענו ככשן אצנים והעלים לשרוף: **ה"ג רבי יוסי אומר לעולם אינו פוסק עמו על הזבל עד שיהא לו זבל באשפות:** **ופוסק עמו כשער הגבוה.** אם יפחות השער ממה שהוא עכשיו תתן

מורה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו וגובה מנכסים משועבדים אמר ליה רבא מי דמי התם ניתן להכתב הכא א"ל לא ניתן להכתב יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא אמר ליה רבינא למרימר אלא הא דאמר ר' יוחנן גזירה שמוא יגבה מזמן ראשון נימא לא ניתן ליכתב א"ל הכי השתא התם נהי דלא ניתן ליכתב מזמן ראשון אבל ניתן ליכתב מזמן שני הכא לא ניתן ליכתב כלל אלא הא דתניא ל"שבה קרקעות כיצד הרי שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה את הקרן מנכסים משועבדים ושבה גובה מנכסים בני חורין נימא לא ניתן ליכתב הכי השתא התם אי למ"ד ג"יחא ליה דלא ניקרייה גולנא אי למ"ד מפייה ליה למריה ומוקים ליה לשטריה הכא לאברוחי מיניה קמכוין שטרא מקיים ליה: **מתני'.** אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער יוצא השער פוסקין ואע"פ שאין לזה יש לזה היה הוא תחילה לקוצרים פוסק עמו על הגדיש ועל העיטב של ענבים ועל הביצים של יוצר ועל הסיד מששקעו בכבשן יפוסק עמו על הזבל כל ימות השנה רבי יוסי אומר א"ל אין פוסקין על הזבל אלא אם כן היתה לו זבל באשפה וחכמים מתירים יפוסק עמו בשער הגבוה רבי יהודה אומר אע"פ שלא פסק עמו בשער הגבוה יכול לומר תן לי כזה או תן לי את מעותי: **גמ'.** אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן אין פוסקין על שער שבשוק אמר ליה ר' זירא לר' אסי אמר ר' יוחנן אפי' כדורמוס הזה אמר ליה ולא אמר ר' יוחנן אלא בשוק של עיירות דלא קביעי תרעיהו ולמאן דסליק אדעתין מעיקרא דאמר ר' יוחנן אפי' כדורמוס הזה אלא מתני' דקתני אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער יצא השער פוסקין היכי משכחת לה מתניתין בחיטי דאכלבי וארבי דמשוך תרעיה טפי ת"ר אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער יצא השער פוסקין אע"פ שאין לזה יש לזה והיו חדשות מארבע וישנות משלש אין פוסקין עד שיצא השער לחדש ולישן יהיו לקוטות מארבע ולכל אדם משלש אין פוסקין עד שיצא השער ללוקט ולמוכר אמר רב נחמן פוסקין ללקוטות כשער הלקוטות א"ל רבא לרב נחמן מ"ש לוקט דאי לית ליה יזוף מלקוט חבירה בעל הבית נמי יזוף מלקוט א"ל בעל הבית זילא ביה מילתא למיזף מלקוט איבעית אימא מאן דיהב זוזי לבעל הבית אפירי שפירי יהיב אמר רב ששת אמר רב הונא אין לזין על שער שבשוק אמר ליה רב יוסף בר חמא לרב ששת ואמרי לה רב יוסי בר אבא לרב ששת ומי א"ר הונא הכי והא בעי מיני' מרב הונא הני בני בי רב דיזפי בתשרי ופרעי בטבת שרי או אסיר אמר להו הא חיטי בהיני והא חיטי בשילי אי בעי זבני ופרעי ליה מעיקרא סבר רב הונא אין לזין כיון דשמעה להא דא"ר שמואל בר חייא א"ר אלעזר לזין אמר איהו נמי לזין תנו רבנן המוליד חבילה ממקום למקום מצאו חבירו ואמר לו תנה לי ואני אעלה לך כדרך שמעלין לך בארות מקום ברשות

לי כשער הזול. שער הגבוה היינו צול שנותנין פירות הרבה דמים מועטים: **יכול הוא לומר לו.** כשיראה שער הזול: **סן לי כזה או סן לי מעותי.** שהרי לא משך ויכול לחזור בו ואפילו מי שפרע ליכא הואיל ולא נתן מעותיו ע"מ לקבל עכשיו אלא לאחר זמן ובתוך כך צמתנה השער. סתם דעתיה דאיינש אחרעא זולא פסיק: **גמ' כדורמוס.** איטליז רב וגדול: **באכלבי וארבי.** משימתילי בעלי צמים ואוצרי פירות לפתוח אוצרותיהם וספינות צלות בנהר המציאות תצוה למכור: **דמשוך תרעיהו.** לזמן מרובה: **ה"ג בתוספתא** היו חדשות מארבע וישנות משלש: **אין פוסקין על חדשות מארבע עד שילא שער לחדש ולישן.** דהא דחדשים מארבע משום דלא יכשו עדיין כל הזרף והפוסק על החדשות לא יקבלם הימנו עכשיו אלא לאחר זמן כשיתיבשו כל זרכס לפיכך אין פוסק עליהן לקבל עליהן ארבע סאין כסלע עד שילא השער בארבע לחדש ולישן: **היו של לקוטות מארבע.** סתם תצוה לקוטות אינן יפין שלוקטין בכמה שדות ומערבין שיצלי שיפין עם שיצלי חטיין: **אין פוסקין עם זבל הבית מארבע.** עד שילא השער של ד' ללוקט ולמוכר: **יזוף מלקוט.** תצוה מעורבת: **אין לזין על שער שבשוק.** אני שמעתי אין לזין מעות בדרך הלוואה ע"מ שאם לא אשלם לך מעות עד זמן פלוני אתן לך פירות כשער של עכשיו דאע"ג דדרך מקח וממכר שרי דרך הלוואה אסור. ובהלכות גדולות מפרש אין לזין סאה בסאה על סמך שער שבשוק דמינא הואיל ומיטי בהיני ומיטי בשילי הוה ליה כעד שיצא בני או עד שאמלא מפתח (לקמן דף עה.): **דיזפי כשערי.** מעות: **ופרעי פירות בטבת.** כשער של תשרי. וללשון האחר לזין חטיין ופורעין חטיין: **ממקום למקום.** ממקום הזול למקום היקר: **סנה לי.** [א] ואוליכנה ואעשה רכרי צמעות עד זמן פלוני: **ברשות**

א [לעיל ג. וש"ס.] ג לעיל יד: צ"ב קמ: [פ"ג וכו' רש"ס.] א לעיל טו: ד [לעיל כג.] ה [ס' ספרי] דל"ג יצא השער וכו' ועי' לעיל דף סב: בחוס' ד"ה והתקן, ו [ע"י חוס' לקמן ע"ג.] ה [תוספתא פ"ו.]

הגהות הב"ח

א [ב] במשנה ר' יוסי אומר לעולם אין פוסקין:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה מה לז' ואוליכנה ואעשה כו'. צ"ב דאל"כ שאין לו הנאה מותר בכל ענין וכי חוס' עג א' ד"ה התמיר כו' והתמיר היו משתמרים כו' וע"פ קמ"ו ק"ח ד"ה ס"א [ב] חוס' ד"ה א"ל חטיין כגון שהאצות ממירין בכל ענין חוס' יצא השער וכי ר"ק ורמב"ס:

מוסף רש"י

מורה בשטר שכתבו ליה שהיה בשטר שכתבו ועל פיו נתמנו העדים, אין צריך לקיימו. אין המלוה צריך לקיימו בעדים החמומין בו, שאין הלוה שוב נחמן לומר פרעתי, ולא אמרינן כהאי הפה שאמר הוא הפה שהמיה דמינין שאמר כפי היה הרי החוקק השטר, וכי אמר פרעתי לא מהימין שחי צד המלוה הוא (כתובות טו.) דכיון שמהיה שכתבו ולוה בו הרי הוא כאלו קיימיהו מתמני וגובה כל זמן שמוציאו (שבת נח.) והרי היא יוצאה מתחת ידו. שצ"ח דין מוציאין אותה מידו (לעיל יד.) דלא ניקרייה גולנא. שלא ימרכשו לוקח זה כשזולתה נגזל מידו וקראתו גולן, לכן חזרו להעמיד ממכרו (לעיל טו.) אין פוסקין על הפירות. לזמן לו מעות ככור חטיין ולומר לו מנשו לי לטוף זמן גדול, ואפילו יש שנותנין אותו עכשיו בנק בתחילת הקליה אין זה שער, עד שיצא השער. עד שילא שער מפורסם וקבוע בשוק העיר בנק (לעיל טו.) אף על פי שאין לזה. המוכר, יש לזה. לאש אחר ויטל לקטו עכשיו דמיס שקיבל (שם ובע"ז לעיל טו.) היו חדשות מארבע וישנות משלש. דסתם הגורן (כתובות כד.) שהיה עדיין אלו יש כל זרכו (שם טו.)